

Nr 236

Av herr **Ericsson** i Näs m. fl., om *ändrade grunder för återbäring av skatten å bensin och motorsprit inom nyttofisket m. m.*

Skatten på den bensin och motorsprit, som förbrukas för andra ändamål än i trafiken, återbäres enligt vissa av riksdagen fastställda grunder. Sålunda beviljas restitution å skatten på den bensin, som förbrukas i jordbrukets traktordrift, och på bensin, som förbrukas inom fisket. I det sistnämnda fallet skiljer man dock på yrkesfiske och annat fiske. Restitution av bensinskatt till fisket lämnas endast till sådant fiske, som bedrives yrkesmässigt i den meningen, att utövaren därav hämtar minst 20 % av sin samlade inkomst. Återbäringen borde ju helst av principiella skäl ske individuellt till varje yrkesutövare, men då en sådan metod skulle ge upphov till stora administrativa svårigheter har man valt metoden med en kollektiv återbäring. Alla de, som bedriver fiske i mindre omfattning — den överväldigande delen av vårt lands husbehovsfiskare och även många, som har fisket som binäring — har hittills inte kommit i åtnjutande av de förmåner, som återbäring av bensinskatten ger.

Det ger anledning till förvåning att statsmakterna i fråga om återbäringen av bensinskatt till fisket så strängt upprätthåller en skillnad mellan det fiske, som bedrives i större omfattning, och det, som bedrives i mindre omfattning. Någon gräns mellan yrkesfiske i egentlig mening och annat slag av fiske är det inte fråga om, eftersom det krävs, att det återbäringsberättigade fisket skall ge utövaren minst 20 % av hans inkomst. Men en yrkesfiskare måste ju erhålla praktiskt taget hela eller åtminstone större delen av sin inkomst av fisket, om han med fog skall kunna kallas yrkesfiskare. Såväl husbehovsfisket som binäringsfisket fyller ju i likhet med det rena yrkesfisket viktiga funktioner i folkhushållet. Varför bör då inte alla näringsutövare inom fisket, vare sig de hämtar mer eller mindre än 20 % av sin inkomst från fisket, vara berättigade att erhålla restitution av skatten på den bensin de förbrukat i sina båtar under utövningen av fiske? Det är endast en gärd av rättvisa att samma principer härvidlag tillämpas i fråga om det större fisket. En återbäring även till det mindre fisket kommer ju inte heller att medföra nya statsutgifter. Bensinskatten är ju redan erlagd av yrkesutövarna, det gäller bara att återbetala den till desamma, vilket de uppenbarligen måste äga moralisk rätt till, eftersom ju bensin-

skatten i princip är avsedd att bidraga uteslutande till vägväsendets finansiering. Dessutom må framhållas, att restitution i detta fall är desto mera berättigad som det mindre fisket i större utsträckning använder fiskebåtar med bensinmotorer än det större fisket, som mest använder fotogen- eller råoljedrivna motorer i sina båtar.

Återbäringen bör av praktiska skäl bli kollektiv liksom den hittillsvarande återbäringen till det större fisket. Varje yrkesutövare kan således icke göra anspråk på att återfå vad han erlagt i bensinskatt, utan restitutionsmedlen bör användas för åtgärder till det mindre fiskets fromma. Som exempel på lämpliga sådana åtgärder må framhållas: forsknings- och försöksverksamhet, inriktad på framför allt fiske och fiskevård i sjöar och vattendrag i inlandet, information om nya redskap och fiskemetoder inom husbehovsfisket, tillsyn mot vattenföroreningar, tjuvfiske och olaga fiske samt bidrag till organisationsverksamheten bland de fiskande, särskilt i fråga om husbehovsfiskarnas egna organisationer. Restitutionsmedlen torde lämpligen böra förvaltas av ett statligt organ, förslagsvis fiskeristyrelsen, helst i samråd med en för ändamålet av Kungl. Maj:t utsedd representant för husbehovsfisket. Då för närvarande cirka en miljon liter bensin årligen förbrukas av det mindre fisket kommer skatten med nuvarande skattesats av 32 öre per liter att uppgå till ett årligt belopp av cirka 320 000 kronor, vilken summa alltså bör återbäras. Det under nionde huvudtiteln i riksstaten utgående anslaget till Gottgörelse till fiskerinäringen för av dess utövare erlagd bensinskatt, att avräknas mot automobilskattemedlen, bör alltså höjas med detta belopp.

Med anledning av vad som sålunda anförts hemställes,

att riksdagen måtte besluta att återbäring skall ske av skatten å all bensin och motorsprit med eller utan däri iblandade ämnen, som förbrukas inom nyttofisket, även om fisket bedrives i mindre skala än att utövaren erhåller minst 20 % av sin inkomst därifrån, samt att anslaget å nionde huvudtiteln å riksstaten till Gottgörelse till fiskerinäringen för av dess utövare erlagd bensinskatt, att avräknas mot automobilskattemedlen, måtte höjas med 320 000 kronor för nästkommande budgetår utöver vad Kungl. Maj:t i årets statsverksproposition föreslagit.

Stockholm den 24 januari 1955

Gunnar Ericsson

Per Svensson
i Stenkyrka

Fritz Börjesson,
Glömminge

Per Persson,
Norrby

J. H. Johansson
i Norrfors

Nils Jönsson
i Rosshol

Harald Andersson
i Dunker